

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212010569
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4212010569.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci obžalovaného G. G., pre zločin vydieračského únosu v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 186 odsek 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní Krajskej prokuratúry Nitra, proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 03.10.2017 sp. zn. 1T/142/2012, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 25.04.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

G. G., nar. XX.XX.XXXX v W. Z., trvale bytom S. - O., Z. cesta XXX/X, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Bratislava v inej trestnej veci,

u k l a d á

podľa § 186 odsek 1 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l/ Trestného zákona, nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa zrušuje vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 19.04.2016 sp. zn. 7T/180/2015 ohľadne obžalovaného G. G. ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný G. G. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo zločinu vydieračského únosu v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 186 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

dňa 8. októbra XXXX v čase okolo XX.XX hod. v G. na C. ulici č. X v priestoroch podniku V. - night club spoločne fyzicky napadol s ďalšími dvoma osobami H. B. tým spôsobom, že ho bezdôvodne začali udierať rukami do rôznych častí tela, po čom v dôsledku týchto fyzických útokov H. B. spadol na zem, kde ho všetci traja spoločne s ďalším doposiaľ nezisteným páchatelom naďalej bili a kopali do celého tela, pričom od neho požadovali vyrovnanie jeho predchádzajúcej dlžoby voči obžalovanému

G. G., následne ho obžalovaný G. G., s ďalšími dvoma osobami spoločne odvliekli na parkovisko pred podnikom AISHA - night club, kde ho všetci traja opätovne fyzicky napadli, po čom spoločne naložili H. B. proti jeho vôli do batožinového priestoru tam pristaveného osobného motorového vozidla bližšie nezistenej značky a evidenčného čísla, s ktorým ho následne zaviezli až pred klub Y. v G., kde ho po vytiahnutí z batožinového priestoru obžalovaný G. G. udrel umelohmotným puzdrom od výstražného trojuholníka do spánkovej oblasti v pravej časti hlavy a súčasne ho fyzicky napadli aj s ďalšími dvoma osobami, čím svojím konaním spôsobili H. B. rôzne zranenia s dobou liečenia a práceneschopnosti 10 až 14 dní.

Súd I. stupňa podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/180/2015 zo dňa 19.04.2016, právoplatný vo vzťahu k výroku o vine a treste dňa 19.04.2016, považoval na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného H. B., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., W. XX/XX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal, ihneď po jeho vyhlásení, prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra (ďalej len prokurátor) odvolanie čo do výroku o treste.

Prokurátor v písomnom zdôvodnení odvolania uviedol, že sa nestotožňuje so záverom súdu I. stupňa ohľadne výroku o treste, pretože tento nevyhodnotil jednotlivé okolnosti prípadu objektívne a správne a navyše nekriticky a účelovo v prospech obžalovaného. Poukázal na ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., t.j. na zásady ukladania trestov, ktoré podľa názoru prokurátora súd I. stupňa porušil, keď aplikoval pri ukladaní trestu ustanovenie § 44 Tr. zák., t.j. od upustenie súhrnného trestu.

Prvostupňový súd vôbec neprihliadol a neakceptoval skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil dvoch trestných činov, keď svojím konaním naplnil skutkovú podstatu vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d/ Tr. zák. Pokiaľ ide o poľahčujúce okolnosti, obžalovanému nebolo možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., keďže pred spáchaním predmetného skutku, ktorý mal spáchať dňa 08.10.2010, nevedol riadny život, pretože bol odsúdený Okresným súdom Dunajská Streda sp. zn. 3T/44/1993 zo dňa 01.07.1993 a tiež vzhľadom na opakované potrestanie za viaceré priestupky.

Hoci hore uvedené predchádzajúce odsúdenie nie je možné posúdiť ako priťažujúcu okolnosť, keďže bolo zahladené, ale nie je to možné vyhodnotiť, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Rovnako nie je možné vo vzťahu k obžalovanému priznať ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože tento žiadnym spôsobom nenapomáhal pri objasňovaní spáchanej trestnej činnosti, ale práve naopak, dlhodobo sa vyhýbal trestnému konaniu, v dôsledku čoho bolo voči nemu toto konanie vedené ako proti ušlému.

Uviedol, že súd mal u obžalovaného zohľadniť aj priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. f/ Tr. zák., keďže sa predmetnej trestnej činnosti dopustil verejne. Pri takomto postupe by bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:2, v dôsledku čoho by súd musel postupovať podľa § 38 ods. 4 a zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a potom by trest ukladal v sadzbe 8 rokov 8 mesiacov až 12 rokov.

Najzávažnejším argumentom svedčiacim o absolútnej neopodstatnenosti a nezákonnosti výroku o treste Okresného súdu Komárno je, že súd I. stupňa upustil od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného s poukazom na predchádzajúce odsúdenie, kedy bol rozsudkom Okresného súdu Trnava uznaný vinným zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., pri ktorom zákonom stanovuje trestnú sadzbu odňatia slobody 3 až 10 rokov, pričom Trestný zákon za zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1 Tr. zák., z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným, je možné uložiť trest odňatia slobody 7 až 12 rokov.

Z rozhodnutia súdu I. stupňa vyplýva, že tento upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na predchádzajúce odsúdenie za trestný čin, ktorého sadzba bola výrazne nižšia ako trestná sadzba za trestný čin, ktorý bol predmetom tohto konania. Uviedol, že postup súdu I. stupňa pri ukladaní trestu bol svojvoľný, ignorujúci jednotlivé zásady ukladania trestov.

Namietol tiež, že nebolo možné pri predmetnom trestnom čine aplikovať ani ustanovenie § 39 Tr. zák. a bolo potrebné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa s tým, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí sa v plnom rozsahu pridržala písomne podaného odvolania a dôvodov v ňom uvedených. Toto odvolanie modifikovala v tom smere, že nežiadala priznať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. f/ Tr. zák. a s poukazom na tieto skutočnosti navrhla zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. a navrhla, aby krajský súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že obžalovanému podľa § 186 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. uloží primeraný nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody za súčasného zrušenia rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/180/2015 zo dňa 19.04.2016. Záverom sa vyjadrila aj k vyjadreniu obžalovaného k odvolaniu, kde konštatovala, že konanie sa viedlo iba 7 rokov, kde mu nie je možné priznať mimoriadne zníženie trestu vzhľadom na dĺžku konania, keďže obžalovaný sa zdržiaval v zahraničí, vyhýbal sa trestnému stíhaniu a preto sa konalo ako proti ušlému.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu sa vyjadril k odvolaniu prokurátora a uviedol, že súd I. stupňa správne rozhodol, keď upustil od uloženia súhrnného trestu a navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť, pretože podľa jeho názoru správne súd I. stupňa priznal obžalovanému poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j/, písm. n/, písm. l/ Tr. zák. Poukázal na to, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., kedy súd I. stupňa nemusel vykonávať dôkazy, hoci nesúhlasil s právnou kvalifikáciou uvedenou v obžalobe, kde podľa jeho názoru bol skutok nadkvalifikovaný a vzhľadom na vykonané dôkazy, takáto kvalifikácia bola aj neudržateľná, avšak vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd rozhodol o jeho vine v zmysle obžaloby. Ďalej poukázal na to, že celkové konanie trvalo viac ako 17 rokov, správne malo byť 7 rokov, čo následne obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí upravila. Podľa jeho názoru jeho vec nebola prejednaná bez zbytočných prieťahov a preto dĺžka konania samotná bola dôvodom pre postup podľa § 39 Tr. zák. K poľahčujúcim okolnostiam uvedených v § 36 písm. j/ uviedol, že trestného činu sa obžalovaný pred spáchaním tohto skutku dopustil viac ako pred štvrt' storočím, a preto sa hľadá na neho ako netrestaného a nie je možné nepriznať túto poľahčujúcu okolnosť. Správne súd I. stupňa priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák., pričom poukázal na rozhodnutie KS Trenčín zo dňa 14.02.2017 sp. zn. 23To4/2017 ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Tdo63/2016. Pokiaľ ide o priťažujúcu okolnosť, ktorú navrhol prokurátor v písomnom vyhotovení odvolania uvedenú v § 37 písm. f/ Tr. zák. t.j že trestného činu sa dopustil verejne, túto priťažujúcu okolnosť nie je možné priznať, pretože je súčasťou základnej skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva podľa § 364 Tr. zák., z ktorého bol tiež uznaný vinným.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že v plnom rozsahu sa pridriava písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora. Upravila ho v tom smere, že konanie bolo vedené 7 rokov, kde už v roku 2012 bolo preštudovanie spisu, ktorý spis následne prevzala jednotka NAKA z Bratislavy, ktorá konanie obžalovaného prekvalifikovala na vydieračský únos, pričom poukázala na výpovede poškodeného, ktorý bol donútený vypovedať tak, aby to napĺňalo skutkovú podstatu tohto zločinu. Obžalovaný hneď na prvom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a poukázala na to, že pred spáchaním tohto skutku obžalovaný viedol riadny život, nikdy nebol odsúdený za násilný trestný čin. S poukazom na tieto skutočnosti navrhla odvolanie KP ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že v plnom rozsahu sa pridriava toho, čo uviedla jeho obhajkyňa. Ešte raz sa ospravedlnil kvôli tomu, čo sa stalo 08.10.2010 a navrhol potvrdiť rozsudok súdu I. stupňa. Obžalovaný je v súčasnosti vo väzbe za zločineckú skupinu a súvisiace trestné činy, medzi ktorými sú i vraždy.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajským prokurátorom čo do výroku o treste, Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu bolo zistené, že len proti výroku o treste podal prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní potom, čo bol na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaný na územie Slovenskej republiky a nachádza sa vo väzbe v inej trestnej veci, pričom príslušnými štátnymi orgánmi Maďarskej republiky, kde bol zadržaný, bol daný dodatočný súhlas aj na toto trestné stíhanie, urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., ktoré súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal. Na základe hore uvedeného a keďže bolo podané odvolanie len do výroku o treste, odvolací súd preskúmaval len tento výrok.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu bolo zistené, že súd I. stupňa v odôvodnení rozhodnutia ohľadne výroku o treste uviedol, že obžalovaný viedol riadny život pred spáchaním trestného činu a preto mu priznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zák., ku skutku sa priznal a tento úprimne oľutoval, čo hodnotil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a zároveň mu priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., keď urobil vyhlásenie o vine a preto nemuselo byť vykonávané dokazovanie ohľadne viny. Príťažovalo mu, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.). Následne súd I. stupňa uviedol, že u obžalovaného prichádzal do úvahy súhrnný trest vzhľadom na už skôr vyhlásený rozsudok Okresným súdom Trnava sp. zn. 7T/180/2015, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov. S poukazom na tento rozsudok potom súd I. stupňa konštatoval, že v tomto prípade by prichádzala do úvahy aplikácia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby vzhľadom na okolnosti prípadu, pričom trest nesmie byť kratší ako 2 roky. Vzhľadom na tieto skutočnosti potom považoval trest odňatia slobody uložený Okresným súdom Trnava za postačujúci a na základe toho upustil od uloženia súhrnného trestu.

S takýmto názorom súdu I. stupňa nie je možné súhlasiť, pretože napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona a trest uložený obžalovanému, resp. upustenia od uloženia súhrnného trestu je neprimerane mierny. Na základe týchto skutočností potom odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok vo výroku o treste je potrebné zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Bolo zistené, že obžalovaný bol v minulosti dvakrát súdne trestaný. Na odsúdenie Okresným súdom Dunajská Streda sp. zn. 7T/44/93 nie je možné prihliadnuť, pretože sa hľadá na neho akoby nebol odsúdený.

Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 7T/180/2015, právoplatným dňa 19.04.2016, kde mu bol pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, s probačným dohľadom a obmedzením spočívajúcim v zákaze stretávania sa so spoluobžalovanými. Priestupkovo prejednávaný nebol.

Ďalej bolo zistené, že je voči nemu vedené na Špecializovanom trestnom súde v Banskej Bystrici konanie pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., dvojnásobný obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. i/ Tr. zák. č. 140/61 Zb. Táto vec doposiaľ nebola týmto súdom skončená.

Na základe týchto skutočností odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému je možné priznať iba jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j. že k spáchaniu trestného činu sa priznal a tento oľutoval. Nie je možné mu priznať poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, pretože pred spáchaním tohto trestného činu sa dopustil ďalšej trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdeným hore uvedeným rozsudkom Okresného súdu Trnava. Nebolo mu možné priznať poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák., že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, pretože konanie na Okresnom súde v

Komárne sa vedie od roku 2012, pričom od začiatku toto konanie bolo proti obžalovanému vedené ako proti ušlému a musel byť na neho vydaný aj európsky zatýkací rozkaz, ktorý bol vydaný dňa 07.07.2015. Bolo zistené, že už predtým bol na obžalovaného vydaný európsky zatýkací rozkaz Okresným súdom v Trnave pod sp. zn. 0Tp/404/2012 a dňa 24.06.2015 na základe tohto európskeho zatýkacieho rozkazu bol zadržaný v Maďarsku a na územie Slovenskej republiky bol vydaný dňa 02.07.2015 a v tejto veci je vo väzbe.

Následne súd I. stupňa požiadal o dodatočný súhlas na trestné stíhanie v súvislosti s prejednávanou vecou, pričom súd hlavného mesta Maďarska súhlasil aj s vykonaním európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného dňa 07.07.2015 Okresným súdom Komárno.

Je nutné konštatovať, že do vydania obžalovaného na územie Slovenskej republiky, bolo vykonávané riadne dokazovanie a až po jeho vydaní obžalovaný vyhlásil, resp. uznal vinu zo skutku kladeného mu za vinu.

Na základe hore uvedených skutočností potom bola zistená teda len jedna poľahčujúca okolnosť. Príťažujúca okolnosť zistená nebola.

V danom prípade, keďže skutku kladeného mu za vinu, v tomto konaní sa dopustil skôr, t.j. 08.10.2010, ako bol vyhlásený rozsudok pre iný jeho trestný čin, v konaní vedenom na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 7T/180/2015, keď rozsudkom zo dňa 19.04.2016 bol uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať 25 rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov (asperačná zásada).

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák., za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody na 7 až 12 rokov. Za prečin výtržníctva, z ktorého bol taktiež uznaný vinným, podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 3 roky. Keďže prichádzal do úvahy súhrnný trest vzhľadom na už predtým uznanú vinu za zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., pričom za tento trestný čin je možné uložiť trest odňatia slobody na 3 až 10 rokov, bolo povinnosťou súdu I. stupňa ukladať obžalovanému súhrnný trest podľa trestnej sadzby za najprísnejší trestný čin, čo bol za zločin vydieračského únosu a to v sadzbe 7 až 12 rokov. Keďže obžalovaný sa dopustil dvoch zločinov dvomi samostatnými skutkami, bolo potrebné použiť pri ukladaní trestu aj asperačnú zásadu.

Na základe týchto skutočností potom odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému bolo potrebné ukladať trest odňatia slobody pri prevahe poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi okolnosťami v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. v sadzbe 7 rokov 10 rokov 4 mesiace, keď hornú hranicu trestnej sadzby znížil o jednu tretinu. Vzhľadom k tomu, že mu bol ukladaný súhrnný trest s použitím asperačnej zásady v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák., zvýšila sa horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu na 13 rokov 7 mesiacov. Obžalovanému s poukazom na tieto skutočnosti potom odvolací súd ukladal trest v sadzbe 7 rokov až 13 rokov 7 mesiacov.

V zmysle § 44 Tr. zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Z doterajšej súdnej praxe vyplýva, že za dostatočný nemožno považovať trest uložený skorším rozsudkom, ktorý by súd, pokiaľ ide o druh a výmeru, nemohol uložiť za situácie, keby rozhodoval v spoločnom konaní o zbíhajúcich sa trestných činoch.

Z uvedeného je zrejmé, že súd I. stupňa nemohol upustiť od uloženia súhrnného trestu a týmto jeho rozhodnutím boli porušené vyššie uvedené ustanovenia Trestného zákona.

Neprichádzalo v tomto prípade do úvahy ani použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu uvedené v § 39 ods. 1 Tr. zák., pretože neboli zistené žiadne mimoriadne okolnosti prípadu a ani pomery páchatel'a a nebolo ani zistené, že by použitie zákonnej trestnej sadzby bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Práve s poukazom na okolnosti prípadu, keď obžalovaný spolu s ďalšími spoluobžalovanými pod zámienkou vymáhania dlhu bezdôvodne napadli poškodeného, bili ho, kopali ho, naložili do auta a zaviezli na iné miesto s tým, že práve takýmto hrubým a násilným spôsobom vynucovali od neho dlh a tohto trestného činu sa dopustili na mieste verejnosti prístupnom, nemožno hovoriť o mimoriadnych okolnostiach prípadu, ktoré by boli na prospech práve obžalovanému G. Mimoriadnou okolnosťou prípadu nie je ani tá skutočnosť, že skutok sa stal v roku 2010 a rozhodnuté bolo až v roku 2017, pretože najväčší podiel viny na tom, že konanie sa viedlo tak dlhý čas, mal práve obžalovaný, ktorý sa pobytom v cudzine vyhýbal trestnému stíhaniu a musel byť na neho aj v tejto veci vydaný európsky zatýkací rozkaz. Na základe hore uvedených skutočností, potom odvolací súd dospel k záveru, že na prevýchovu obžalovaného bude potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody nepodmienečným vo výmere 7 rokov, t.j. na samej spodnej hranici trestnej sadzby, majúc za to, že takto uložený trest vzhľadom na osobu obžalovaného, okolnosti prípadu, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ktoré boli vyššie uvedené, bude dostatočným na jeho prevýchovu.

Na výkon trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Keďže bol obžalovanému ukladaný trest súhrnný v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák., odvolací súd následne v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 19.04.2016 sp. zn. 7T/180/2015 ohľadne obžalovaného G., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odvolací súd na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo dôvodné, napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil vo výroku o treste a rozhodol vo veci sám tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku, keďže na to boli splnené zákonné podmienky v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.